

nødvendigt ved Lov Nr. 286 af 18. November 1931 at supplere Suspensionen af Guldindløseligheden med forskellige Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Ved kgl. Resolution af 13. Oktober 1931 blev Reglerne om Metaldækningen for Nationalbankens Sedler i Henhold til § 7 Nr. 8 i Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907 lempet saaledes, at Nationalbankens Metalfond mindst skulde svare til en Trediedel af den i Omløb værende Pengemængdes Paalydende, dog at Beholdningen af Guld i Mønt og Barrer mindst skulde andrage 30 pCt. af den udgivne Seddelmængde. Disse Lempelser i Seddeldækningsreglerne gælder foreløbig indtil Udgangen af Juli 1932.

Københavns Fondsbørs genaabnedes den 15. Oktober, idet Fondsbørsmedlemmerne for at forebygge Paniksalg og dermed følgende uheldige pludselige Kursfald havde aftalt at følge visse særlige Regler, derunder ikke at medvirke til Foretagelse af Baisseforretninger. Disse særlige Forholdsregler er senere i Hovedsagen faldet bort.

Den Nationalbanken i Henhold til Lov Nr. 238 af 29. September 1931 tilstaaede Fritagelse for at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld er opretholdt i Henhold til Lovene af 18. November 1931, 27. Februar 1932 og 31. Marts 1932.

Som allerede nævnt, viste det sig henimod Slutningen af Aaret at volde Vanskelighed at tilfredsstille Importørernes Krav om Valuta, og samtidig forstærkedes Landbrugets Ønsker om, at Kronens Kurs yderligere skulde sænkes, saaledes at der tilvebragtes en nøjere Overensstemmelse mellem Kursen for den danske Krone og for Sterling. For at imødekomme disse Ønsker — og samtidig modvirke eventuel Tilbøjelighed til at unddrage den legitime Import den Valuta, som indkommer gennem vor Eksport — forhøjedes Sterlingkursen den 17. November fra 17,65 til 18,15, saaledes at Kronens Kurs herefter var bragt helt paa Linie med Sterling, uanset at Kronens Værdi herved faldt under 80 pCt. af Guld-værdien. For at styrke sin Valutabeholdning solgte Nationalbanken samtidig for ca. 22 Mill. Kr. Guld til Banque de France.

Ved Loven af 18. November 1931 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bemyndigedes Handelsministeren til at forbyde Tilbagekøb af danske Aktier og Obligationer fra Udlandet, til at hindre Udførsel af danske Kroner til Udlandet og til at paabyde Eksportører at overføre deres Tilgodehavender i Udlandet til dansk Valuta. Bestemmelser i saa Henseende blev udfærdiget ved Bekendtgørelser af 18., 19. og 26.

November 1931. Fra Regeringens Side havde man ønsket at naa til en effektiv Centralisering af Valuta-Handelen, for at Nationalbanken kunde blive i Stand til i højere Grad at sikre, at den indkommende Valuta anvendtes til de for Landet nødvendige Formaal. Det lykkedes imidlertid ikke at opnaa Enighed herom, idet Loven af 18. November 1931 og den dertil knyttede Bekendtgørelse af 19. s. M. kun indeholdt Bestemmelse om, at Eksportørernes Tilgodehavender i Udlandet skulde overføres til dansk Valuta, men ikke noget Paabud om Aflevering. Ved Bekendtgørelsen af 26. November 1931 blev det yderligere bestemt, at Overførelsen til dansk Valuta skulde ske gennem Nationalbanken eller saadanne Banker og Fondsbørsmedlemmer, som Nationalbanken bemyndigede hertil. Det viste sig imidlertid, efterhaanden som den trufne Ordning praktiseredes, at den ikke var fyldestgørende, navnlig fordi man ikke havde fornøden Kontrol med Valutaens Anvendelse. En fastere Ordning blev først iværksat i Henhold til Lov Nr. 8 af 30. Januar 1932, der væsentligt uændret fornyedes ved Loven af 31. Marts 1932.

I Henhold til Loven af 30. Januar 1932 blev det ved en Bekendtgørelse af 1. Februar 1932 foreskrevet, at Beløb, som danske Statsborgere eller her i Landet bosiddende eller hjemmehørende Personer eller Virksomheder maatte have til gode i Udlandet som Betaling for her fra Landet udførte Varer eller som Følge af anden Forretningsvirksomhed, uden unødigt Ophold skulde hjemføres, og, for saa vidt der var Tale om fremmed Valuta, afgives til Nationalbanken direkte eller gennem de af Nationalbanken til Modtagelse af de paagældende Beløb bemyndigede Banker eller Vekselerere. Betalingen for Valuta, der paa denne Maade stilledes til Raadighed for Nationalbanken, skulde ydes efter den paa Københavns Børs noterede Kurs. Køb og Salg af Valuta maatte kun ske gennem Nationalbanken eller de nævnte Banker og Vekselerere. Samtidig med Udfærdigelsen af denne Bekendtgørelse angaaende udenlandske Tilgodehavender m. v. bortfaldt de under 19. og 26. November 1931 udstedte Bekendtgørelser angaaende Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet og angaaende Fremgangsmaaden ved saadan Overførelse.

For at begrænse Importen her til Landet — og derved skabe Balance mellem Til- og Afgang af Valuta — foreskrevs det i Henhold til Loven af 30. Januar 1932 yderligere ved en Bekendtgørelse af 1. Februar